

בית המשפט העליון

עשת"ש 13543-02-25

לפני: כבוד השופט אלכס שטיין

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: יקותיאל זיני

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה (השופט ז' פלאח)
שניתנה ביום 5.2.2025 במ"ת 36108-12-22

תאריך הישיבה: י"ב בשבט התשפ"ה (10 פברואר 2025)

בשם העוררת: עו"ד יובל אלון

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. לפניי ערר המדינה שהוגש לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה (השופט ז' פלאח) אשר ניתנה ביום 5.2.2025 במ"ת 36108-12-22, ובמסגרתה התקבלה בקשת המשיב לטוס, יחד עם בני ביתו, לאירוע משפחתי – אירוסי בתו – אשר אמור להתקיים בפריז, בירת צרפת. מדובר בנסיעה בת שמונה ימים, מיום 19.2.2025 ועד יום 26.2.2025 (להלן: הנסיעה).

2. בית המשפט המחוזי נתן אישור חריג לנסיעה זו – למרות חומרתן היתרה של עבירות הסמים, בהן מואשם המשיב, והתעוזה שאפיינה את ביצוען – מהטעמים הבאים:

א. משפטו של המשיב נמשך זה זמן רב.

ב. המשיב היה עצור מאחורי סורג ובריח קרוב ל-14 חודשים, היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך 9 חודשים, וכעת הוא נתון במעצר-בית לילי, במסגרת שחרורו בערובה, כ-4 חודשים – כל זה ללא שום הפרה מצדו.

ג. בית המשפט התרשם מהמשיב כמי שמשוגל ורוצה לעמוד בכל תנאי שיוטל עליו כדי לממש את תכנית הנסיעה ולחזור לישראל.

3. אישור זה ניתן בכפוף להפקדת סך של 280,000 ש"ח במזומנים או באמצעות ערבות בנקאית במזכירות בית המשפט, אשר יחולט לטובת המדינה במידה והמשיב לא יחזור לתחומי מדינת ישראל ביום 26.2.2025.

4. המדינה טוענת כי החלטה זו שגויה מכמה היבטים, לאמור:

א. בית המשפט המחוזי לא נתן משקל הולם לחומרת העבירות המיוחסות למשיב, להיותו הרוח החיה מאחורי עבירות אלו, ולמסוכנות הנשקפת ממנו כמי שמעורב בביצוען. בפרט, נטען כי קיים חשש ממשי להימלטות המשיב מאימת הדין, ככל שיותר לו לממש את הנסיעה ועיכוב היציאה מן הארץ שנרשם לחובתו יושהה.

ב. בית המשפט המחוזי שגה בהעריכו כי מדובר בנסיעה הכרחית.

ג. הבטוחה שנקבעה כתנאי למימוש הנסיעה אינה שקולה כנגד סיכון ההימלטות כאמור.

5. אחרי ששמעתי את דבריהם של בעלי הדין, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, למעט בעניין הבטוחה. סבורני כי אירוסין של בת הם אירוע משפחתי חשוב – זאת, במיוחד לאור העובדה כי מדובר במפגש בין משפחת החתן ומשפחתה של הכלה, והיעדרו של אבי הכלה מהאירוע בלי ספק יעיב על השמחה במידה ניכרת.

6. העובדה שמדובר באירוע חשוב אינה מצדיקה כשלעצמה מתן היתר לנסיעתו של נאשם לחו"ל: מדובר בתנאי הכרחי אך לא מספיק. אישור לנסיעה כאמור יכול להינתן רק כאשר ניתן לבטוח בנאשם וכאשר ניתן להבטיח, לנוכח הערבויות שתילקחנה ממנו ומכלול הנסיבות, כי הלה ישוב לישראל ולא יימלט מן הדין (ראו: בש"פ 1986/94 מדינת ישראל נ' עמר, פ"ד מח(3) 133, 147 (1994); בש"פ 1037/12 פלוני נ' מדינת ישראל,

פסקאות 11-12 (7.2.2012); וכן בש"פ 3120/06 מדינת ישראל נ' בניאורשווילי, פסקאות 8-9 (14.4.2006).

7. בית המשפט המחוזי התרשם כי ניתן לבטוח במשיב, ובהתרשמותו זו איני רואה מקום להתערב.

8. לזאת אוסיף את הנתונים הבאים, אשר התבררו במסגרת הדיון שהתקיים לפניי:

א. המשיב אמור לנסוע לאירוע האירוסין יחד עם בני ביתו: בת זוגו וילדיהם, כאשר אחד מהילדים – בתו המשרתת בשירות סדיר בצה"ל – ממתינה לאישור הצבא לנסיעה. בת זאת הצהירה לפניי כי היא מוכנה להישאר בארץ כדי שיותר למשיב ולשאר בני ביתו לממש את הנסיעה. מהטעמים שאפרט להלן, לא ראיתי צורך בכך.

ב. אמו של המשיב, בת 84, ואם רעייתו, בת 69 (להלן: הסבתות), נשארות בארץ ואינן מצטרפות לנסיעה.

ג. המשיב הינו בן 56, בעל משפחה נורמטיבית – אשר כוללת ילדים המשרתים בצה"ל במילואים ובסדיר – ואין לו הרשעות קודמות.

ד. המשיב מוכן לשעבד כספים ונכסים שבידו כדי להבטיח את הנסיעה ואת חזרתו ארצה ביום 26.2.2025.

ה. משפטו של המשיב נמשך זה זמן רב, והמשיב אינו אשם בהימשכות המשפט.

9. לאור מכלול הנסיבות, סבורני כי בית המשפט המחוזי שגה בדבר אחד בלבד: גובה הבטוחה בה ראה לנכון להתנות את מתן אישורו לנסיעה. לא ראיתי מקום להתערב ביתר קביעותיו של בית המשפט המחוזי, שכאמור החליט להשהות את איסור היציאה מן הארץ, אשר הוטל על המשיב, בתקופת הנסיעה.

10. הנני דוחה אפוא את ערר המדינה בכפוף לתנאים כדלקמן:

א. חלף הבטוחה על סך של 280,000 ש"ח, המשיב יפקיד במזכירות בית המשפט המחוזי ערכות בנקאית על סך של 750,000 ש"ח אשר תעמוד לחילוט ולמימוש מיידים אם המשיב לא ישוב מהנסיעה לגבולותיה של מדינה ישראל עד יום 26.2.2025, שעה 23:59.

ב. בנוסף, המשיב יפקיד בבית המשפט המחוזי כתב שעבוד, הערוך בידי עורך דין, אשר משעבד בשעבוד ראשון את שתי הדירות בעיר חדרה שבבעלותו לטובת המדינה, באופן שהמדינה תוכל לרשום שעבוד זה בלשכת רישום המקרקעין וכן לממשו, עד לסך של 500,000 ש"ח, ככל שהמשיב לא ישוב מהנסיעה לגבולותיה של מדינה ישראל עד יום 26.2.2025, שעה 23:59.

ג. כמו כן, רשמתי לפניי את מטרת הנסיעה ואת הצהרת המשיב בדבר הישארותן של הסבתות בישראל ואי-הצטרפותן לנסיעה. כל סטייה ממטרת הנסיעה ו/או מהצהרת המשיב תביא לחילוט ולמימוש הבטוחות שקבעתי לעיל; והמשיב נתן את הסכמתו לתנאי זה כחלק מהצהרתו שהינו מסכים לכל תנאי שייקבע על-מנת לאפשר לו לממש את הנסיעה.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"ה (10 פברואר 2025).

אלכס שטיין
שופט